

Jeg erkender selvfølgelig begrænsningens kunst også for en statsminister i forhold til at skulle samle op, men når det eneste indtryk, der efterlades på børne- og familieområdet i forbindelse med opsamlingen, er, at orlovsordningerne i 1990'erne nærmest var totalt kiksede, så må man spørge sig selv, hvad regeringen dybest set har at byde på på det område ud over frit valg. Det kan være godt nok – det er jo da også et budskab – men det er jo ikke noget, man kan leve på fra nu af og mange år frem, for vi har brug for at komme videre i vort samfund, også når det gælder vores politik for vore børn.

For det drejer sig til syvende og sidst om børns opvækstvilkår i vort samfund; deres mulighed for at indgå i nære og sociale sammenhænge; deres mulighed for at blive integreret ikke mindst med deres forældre i vort samfund; at forældrene får bedre mulighed for at få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen. Det er faktisk dér, vort samfund i virkeligheden for alvor har brug for, at der bliver skabt mere sammenhængskraft.

Fællesskaberne i vort samfund er nødvendige også fremover, ikke bare det store samfundsfællesskab, men de nære og sociale fællesskaber, som vort samfund bygger på. De skal få lov til at blomstre, så flere mennesker skal føle, at de har mulighed for at forstå sig selv og leve inden for rammer, der gør dem trygge. Det kan staten nemlig ikke gøre. Det kan forældre gøre i forhold til deres børn. Det kan naboer gøre i forhold til hinanden osv. Det er den værdidebat, som vi fra Kristeligt Folkepartis side synes er så utrolig vigtig, og som rækker langt videre end blot de temaer, som man kan anslå i forhold til børn og familier.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørn Jespersen som privatist. Taletiden er op til 5 minutter.

Jørn Jespersen (SF):

Der var plads til meget polemik i statsministerens opsamling på debatten. Desværre var der en lang række meget seriøse og vigtige emner, som der ikke var plads til at statsministeren forholdt sig til. Et af dem var spørgsmålet om regeringens linje, når det drejer sig om landbrugsstøtte i EU. Da der nu ikke var plads til det for al polemikken i statsministerens opsamling, vil jeg godt give statsministeren en lejlighed mere til at redegøre for regeringens linje.

Vi taler om en landbrugsstøtte, som koster borgerne i EU over 800 mia. kr. om året. Omregnet til hver borger i EU er det mere end 2.000 kr. pr. borger om året. Det er 10.000 kr. om året for en familie på fem. Og hvad får borgerne i Europa så for denne landbrugsstøtte? De får dårligere miljø og natur. De får handelsbarrierer over for ulandene. De får blokering af de internationale handelsforhandlinger i WTO. De får med andre ord en række ulemper og ingen goder overhovedet.

Så siger regeringen, at dens principielle linje er, at landbrugsstøtten skal reduceres og på lang sigt afvikles.

Spørgsmålet er bare, om man kan stole på regeringen, når den siger, hvad dens principielle linje er. Derfor har vi brug for at få at vide af statsministeren: Er det rigtigt, at Danmark i øjeblikket, i dette øjeblik, arbejder aktivt for i EU, ikke at reducere støtten, men at hæve støtten i form af en genindsførelse af støtten til svineproducenternes eksport? Er det rigtigt, ja eller nej?

Hvis det er rigtigt, og det må det jo være, for det har fødevarerministeren sagt til medierne, at det er, hvor mange kroner er det så ekstra, at borgerne i EU skal bløde for at give støtte til svineproducenter i Danmark og i andre europæiske lande? Er det 500 mio. kr. ekstra? Er det 1 mia. kr. ekstra? Er det 2 mia. kr. ekstra? Hvad arbejder regeringen for? Og hvad er regeringens begrundelse for at arbejde aktivt for eksportstøtte til svineproducenterne? Hvad er fornuften og meningen i det?

Kl. 21.10

Kan statsministeren ikke være så venlig at forklare, hvorfor et erhverv, der for få år siden høstede store fortjenester på en høj notering og gunstige valutaforhold, nu skal have støtte, fordi priserne er lavere?

Kunne statsministeren ikke forklare, hvad det liberale er i at give støtte til et såkaldt frit erhverv, som jo ikke på nogen måde får sine gevinster konfiskeret, når det går godt?

Kunne statsministeren ikke forklare, hvordan sådan en støtte til svineproduktion hænger sammen med de kronikker, som statsministeren skrev, før han blev statsminister, om frihandel som vejen for de fattige ud af deres fattigdom?

Kunne statsministeren ikke forklare, hvad strategien er i forhold til verdenshandelsorganisationerne og de forhandlinger, der allerede er ved at gå i stå til stor skade for industri, for arbejdstagerrettigheder og for miljøet?